

[Indenrigs- og boligministeren.]

lov, inden den høje rigsdag afbryder sit arbejde før påskeferien.

Brodthagen: For den, der til daglig har boligproblemets besværligheder inde på livet, vil ethvert lovforslag, der bevirker en lettelse i boligsituationen, kunne hilses med tilfredshed.

Den højtærede minister sagde for et øjeblik siden, at lånegrænserne i øjeblikket for det almennyttig boligbyggeri var 97 pct. og for det mere private byggeri 90 pct., og det er rigtigt, men det betyder ikke så meget, hvordan grænserne er, hvis man fra ministeriets side ikke benytter det. For næppe et år siden havde jeg fra dette sted lejlighed til at gøre et par bemærkninger angående parcelhusbyggeriet. Jeg pegede da på, at den kreditstrammingspolitik, regeringen førte, og de skrivelser, som statslånsansøgerne fik, var af den art, at meget byggeri blev opgivet. Disse berøgtede røde frynser, der var på ministeriets skrivelser dengang, bevirkede, at byggeriet, når man endelig fik tilladelse dertil, var blevet for dyrt, og kreditstramningen bevirkede, at man ingen byggepladser kunne få. Det er en kendsgerning, at der rundt om i landet ligger i hundredvis af tomme byggepladser, hvor der kunne have været bygget huse, såfremt regeringen havde ført en helt anden boligpolitik i fjor.

Den højtærede indenrigs- og boligminister udtrykker sin tilfredshed med, at der nu foreligger et lovforslag, der medfører, at folk, der er i besiddelse af 25—30 pct. af byggesummen, kan bygge et parcelhus. Det er meget godt, men jeg må minde den højtærede boligminister om, at der stadig kommer ansøgninger ind om statslån; der ligger adskillige statslånsandragender i ministeriet, og man kunne udmærket sætte tempoet endnu en tak op. Jeg ved fra min egen by, at der foreligger flere ansøgninger, og der kommer flere til i næste uge; jeg vil regne med, at vi kan få dem hjem igen inden påske; det vil hjælpe lidt. Det grundsynspunkt, man anlægger på dette område, gælder også for det almindelige parcelhus. Det er nu, arbejdet skal i gang, ikke alene af hensyn til fremskaffelsen af boliger — det er naturligvis det primære —, men også fordi en hel del håndværksmestre på grund af det cirkulære, ministeriet har udsendt om standsning af ombygnings- og reparationsarbejder, går arbejdsløse. Man får daglige henvendelser fra håndværksmestre, om de må udføre det og det arbejde, og man kan

kun svare: ministeren har forbudt det, det er der, De må henvende Dem. Der er stor utilfredshed med dette, og jeg påpegede også i fjor, at der findes en hel del små håndværksmestre, som enten alene eller ved at slå sig sammen kan bygge parcelhuse. Derfor vil jeg gerne slå et slag for dette forslag og de bestemmelser, det indeholder, men også for de almindelige statslånsandragender, så at vi kan få god gang i boligbyggeriet.

Lovforslaget drejer sig om en- og tofamiliehuse, og lejlighederne må ikke være større end 130 m² og 230 m². Jeg er ikke helt tilfreds med grænsen på 130 m² — jeg skal dog ikke stille ændringsforslag i så henseende —, men jeg har været ude for, at man i et almindeligt enfamiliehus ikke kunne udnytte loftsetagen, fordi de 130 m² da blev overskredet med ganske få kvadratmeter. Det synes jeg er uheldigt, og jeg tror, det var ønskeligt, om man fandt en udvej her.

Der er sket den ændring fra det oprindelige forslag, at statslånet, der tidligere udgjorde 70 pct. af kreditforeningslånet, nu er forhøjet til 125 pct. Endvidere er der sket det, at også sparekassernes vurdering kan være grundlæggende for et eventuelt statslån. At renten er sat ned fra 5 pct. til 4½ pct., hilser jeg også med tilfredshed, idet forudsætningen for at fremme byggeriet er, at det bliver så billigt som muligt.

Jeg er ikke enig med den højtærede boligminister i, at det er, fordi folk er bange for restriktioner, at de ikke bygger; nej, folk er ikke bange for restriktioner, de løber daglig kommunerne på dørene for at få dem til at garantere for statslån, for at de kan opnå det billigste byggeri. De påtager sig mange besværligheder for at få statslån. Årsagen til, at der ikke bliver bygget, er ren og skær pengemangel. Derfor tror jeg ikke, at dette lovforslag vil bringe så meget byggeri frem, som man tror. Jeg har set, at adskillige love herinde er blevet vedtaget næsten under hurraråb, men efterhånden som lovene har virket i praksis, har det vist sig, at de er blevet skuffelser. Jeg håber ikke, at dette lovforslag bliver en skuffelse, men håber, at det vil sætte byggeri i gang, for bolignøden i Danmark er stor; dog tror jeg, at de forhåbninger, man stiller til det, er for store, netop fordi det ikke er den lille mand, dette lovforslag bliver vedtaget for. Det er for dem, der i forvejen har penge, og det er der ikke ret mange af dem, der virkelig trænger til en lejlighed, der har. Derfor vil jeg stadig minde den højtærede indenrigs- og boligminister